

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-03186/21-39

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako věcně příslušný správní orgán podle § 10 odst. 1 písm. a) a § 12 odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), v řízení o přestupku vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl dne 27. června 2022 takto:

- I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 10a odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb. v souvislosti s šířením obchodních sdělení ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb., neboť opakovaně zaslala obchodní sdělení obsahující nabídky půjček a služeb bezpečného úložiště s odkazem na webové stránky [redacted] a [redacted], a to

- dne 9. října 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted]
- dne 11. října 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted]
- dne 14. října 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted]
- dne 18. října 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted]
- dne 18. října 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted]
- dne 17. října 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted]
- dne 24. října 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted]
- dne 25. října 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted]
- dne 23. října 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted]

- dne 9. listopadu 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted].
- dne 9. listopadu 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted].
- dne 13. listopadu 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted].
- dne 13. listopadu 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted].
- dne 19. listopadu 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted].
- dne 15. listopadu 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted].
- dne 23. listopadu 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted].
- dne 23. listopadu 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted].
- dne 23. listopadu 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted].
- dne 23. listopadu 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted].

příčemž adresáti výše uvedených obchodních sdělení nedali souhlas k jejich zasílání a rovněž se nejedná o zákazníky obviněné ve smyslu § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb.,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy povinnost využít podrobnosti elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas.

- II. za což se jí podle § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb. a v souladu s § 11 odst. 2 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb. ukládá

pokuta ve výši 5.000 Kč
(slovy pět tisíc korun českých)

- III. a dále podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO obviněné, konstantní symbol 1148.

B.

I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb. v souvislosti s šířením obchodních sdělení ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb., neboť je šířitelem obchodních sdělení obsahující nabídky půjček a služeb bezpečného úložiště s odkazem na webové stránky [redacted] a [redacted], v jejichž prospěch byla zasílána obchodní sdělení, a to

- dne 9. října 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted].
- dne 11. října 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted].
- dne 14. října 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted].
- dne 18. října 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted].
- dne 18. října 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted].
- dne 17. října 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted].
- dne 24. října 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted].
- dne 25. října 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted].
- dne 23. října 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted].
- dne 9. listopadu 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted].
- dne 9. listopadu 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted].
- dne 13. listopadu 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted].
- dne 13. listopadu 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted].
- dne 19. listopadu 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted].
- dne 15. listopadu 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted].
- dne 23. listopadu 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted].
- dne 23. listopadu 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted].

- dne 23. listopadu 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted].
- dne 23. listopadu 2020 z adresy elektronické pošty [redacted] na adresu elektronické pošty [redacted] s odkazem na [redacted].

přičemž adresáti výše uvedených obchodních sdělení nedali souhlas k jejich zasílání a rovněž se nejedná o zákazníky obviněné ve smyslu § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb.,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy povinnost využít podrobnosti elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas

- II. a dále se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 2 zákona č. 480/2004 Sb., neboť šířila obchodní sdělení uvedená ve výroku B.I., přičemž tyto zaslání zprávy nebyly zřetelně a jasně jako obchodní sdělení označeny,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 4 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb., tedy zřetelně a jasně označit zasílané zprávy jako obchodní sdělení,

- III. a dále se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 3 zákona č. 480/2004 Sb., neboť šířila obchodní sdělení uvedená ve výroku B.I., přičemž tyto zaslání zprávy skrývaly nebo utajovaly totožnost odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečnila,

čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 4 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb., tedy zřetelně a jasně uvést totožnost odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečňuje,

- IV. za což se jí podle § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb. a v souladu s § 11 odst. 2 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb. ukládá

pokuta ve výši 50.000 Kč
(slovy padesáttisíc korun českých)

- V. a dále podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč**,

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO obviněné, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1, 2 a 3 zákona č. 480/2004 Sb. bylo zahájeno oznámením Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“), čj. UOOU-03186/21-4, které bylo obviněné [REDAKCE] [REDAKCE] doručeno dne 3. srpna 2021. Podkladem pro zahájení tohoto řízení byl protokol o kontrole čj. UOOU-04463/20-32 ze dne 26. března 2021, který byl obviněné [REDAKCE] [REDAKCE] doručen do datové schránky dne 29. března 2021 a vyřízení námitek čj. UOOU-04463/20-36 ze dne 7. července 2021, které bylo obviněné [REDAKCE] [REDAKCE] doručeno do datové schránky dne 8. července 2021. Obě výše uvedené písemnosti jsou součástí spisového materiálu tohoto řízení.

S ohledem na skutečnosti zjištěné v rámci tohoto správního řízení (viz níže) bylo zahájeno správní řízení pro podezření ze spáchání přestupku podle § 10a odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb. s obviněnou [REDAKCE], [REDAKCE], a to doručením oznámení Úřadu čj. UOOU-01275/22-2 do datové schránky této osoby dne 5. dubna 2022. Podkladem pro zahájení tohoto řízení byl písemný materiál získaný v rámci kontroly provedené u [REDAKCE], pod sp. zn. UOOU-04463/20 a písemný materiál získaný v rámci správního řízení u [REDAKCE] pod sp. zn. UOOU-03186/21.

Tato dvě správní řízení byla poté spojena záznamem o usnesení čj. UOOU-03186/21-29 ze dne 12. dubna 2022, a to pod sp. zn. UOOU-03186/21. Obě správní řízení byla vedena pro podezření ze spáchání přestupku podle zákona č. 480/2004 Sb., a tedy se jejich skutková podstata týká porušení právních povinností vyskytujících se ve stejné oblasti veřejné správy, k jejich projednání je příslušný týž správní orgán, věcně spolu souvisejí, týkají se stejné rozesílky obchodních sdělení, spojení nebránila povaha věci, účel řízení anebo ochrana práv nebo oprávněných zájmů obviněných, naopak je tento postup dle správního orgánu v souladu s principem hospodárnosti řízení uvedeným v § 6 zákona č. 500/2004 Sb. Obviněná [REDAKCE] byla o tomto spojení řízení vyrozuměna (čj. UOOU-03186/21-33) dne 13. dubna 2022, doručeno do datové schránky dne 19. dubna 2022 a obviněná [REDAKCE] byla o tomto spojení řízení vyrozuměna (čj. UOOU-03186/21-34) dne 13. dubna 2022, doručeno do datové schránky téhož dne.

Důvodem pro zahájení kontroly byly podněty od stěžovatelů týkající se šíření nevyžádaných obchodních sdělení, které byly Úřadu doručeny v období od 9. října 2020 do 25. listopadu 2020. Celkový počet podaných podnětů byl 19. Stěžovatelé ke svým podnětům přiložili jednotlivé doručené e-mailové zprávy obsahující samotné sdělení (text), včetně hlaviček těchto e-mailových zpráv, ze kterých je mimo jiné patrné, z jaké e-mailové adresy, IP adresy a na jaké e-mailové adresy a v jakém čase byla předmětná sdělení zasílána. V podaných stížnostech stěžovatelé shodně tvrdili, že neposkytli svůj souhlas k zasíláním obchodních sdělení a že nejsou zákazníky odesílatele.

Jednotlivá sdělení (uvedená ve výroku tohoto rozhodnutí) byla odesílána v období od 9. října 2020 až do 24. listopadu 2020, a to z freemailových adres [redacted], z IP adresy [redacted] a [redacted], z IP adresy [redacted]. Obsahem těchto sdělení byly nabídky půjček a služby bezpečného úložiště s odkazem na webové stránky [redacted] a [redacted]. Tyto webové stránky byly v době rozesílek těchto sdělení (tedy v říjnu a listopadu 2020) provozovány obviněnou [redacted]. V době vyhotovení protokolu o kontrole již tyto webové stránky nebyly funkční.

Obecně je třeba k předmětu řízení konstatovat, že obchodním sdělením ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb. se rozumí všechny formy sdělení, včetně reklamy a vybízení k návštěvě internetových stránek, určeného k přímé či nepřímé podpoře zboží či služeb nebo image podniku osoby, která je podnikatelem nebo vykonává regulovanou činnost. Zprávy rozesílané prostřednictvím elektronické pošty, tak jak jsou specifikovány ve výroku A. I., resp. též B. I. tohoto rozhodnutí, měly dle správního orgánu podle jejich obsahu bez nejmenších pochybností charakter obchodních sdělení, jelikož obsahovaly nabídky půjček a služby bezpečného úložiště, a to včetně přímých odkazů na webové stránky, kde byly tyto služby poskytovány. Předmětná obchodní sdělení tak jednoznačně přímo podporovala podnikatelskou činnost subjektu, který v dané době provozoval webové stránky, na které daná obchodní sdělení odkazovala, tedy sloužila k podpoře služeb obviněné [redacted].

K výroku A

K výroku A.I. správní orgán uvádí, že se při určování šířitele, jakožto faktického odesílatele předmětných obchodních sdělení opíral především o analýzy zdrojových kódů (hlaviček) jednotlivých e-mailových zpráv, ze kterých je patrné, z jakých e-mailových a z jakých IP adres byla předmětná obchodní sdělení zasílána. [redacted] (čj. UOOU-04463/20-29) k odesílajícím e-mailovým adresám [redacted] a [redacted] uvedla, že uvedená obchodní sdělení nebyla odesílána ze serveru freemailu [redacted], ale třetí stranou (dle dostupných informací ze serveru pod amazonses.com) s tím, že minimálně From: hlavička v daných e-mailech byla nastavena na výše uvedené e-mailové adresy patřící pod jejich freemail. Dále uvedla, že díky rozesílání skrze třetí stranu, sloužily účty u seznam.cz pouze jako příjemce případných odpovědí od entit, které dané sdělení obdržely. Dále uvedla, že pokud by bylo odesílání od nich (od seznam.cz), účty by již dávno byly zablokované automatickým antispamem, nicméně i tento způsob používání je porušení jejich podmínek a účty byly zablokovány v návaznosti na upozornění Úřadu. Dále [redacted] a.s. doložila údaje uvedené při založení účtu [redacted], kde je jako datum založení uvedeno [redacted], IP adresa založení [redacted], a dále je uveden pouze rok narození [redacted] a pohlaví [redacted]. U založení účtu [redacted] je jako datum založení uvedeno [redacted], IP adresa založení [redacted], a dále je uveden pouze rok narození [redacted] a pohlaví [redacted]. Správní orgán dále zjišťoval další informace ve vztahu k IP adrese, ze které byly výše uvedené účty založeny. Z vyjádření poskytovatele, [redacted] (čj. UOOU-03186/21-8) vyplývá, že tato IP adresa byla poskytnuta v daném období [redacted]. [redacted] ve svém vyjádření (čj. UOOU-03186/21-14) uvedla, že ve [redacted] nebyly využívány e-mailové adresy [redacted] a [redacted], ani [redacted] pro ně nepracovaly. Dále sdělila, že nelze zjistit osoby

s přístupem do sítě v uvedený den, neboť v té době měli wifi dostupnou veřejně komukoli. Správní orgán dále oslovil též [REDACTED]. (původní žádost viz čj. UOOU-03186/21-15, stejná žádost zaslaná na [REDACTED], [REDACTED] pod čj. UOOU-0316/21-25), a to na základě zjištění, že předmětná obchodní sdělení jsou zasílána ze serveru pod [REDACTED], přičemž z jednotlivých hlaviček zaslaných obchodních sdělení jsou patrná ID zpráv a využití systému [REDACTED]. Tato žádost byla evidována pod case number: [REDACTED]. Dne 15. března 2022 obdržel správní orgán odpověď (čj. UOOU-03186/21-26), ve které je identifikován účet, a to na základě zdrojových kódů z odesílaných obchodních sdělení [REDACTED], který byl pro předmětné rozesílky použit. Tento účet byl veden na smyšlené údaje [REDACTED], adresa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], (HM), e-mail: [REDACTED]. Nicméně fakturační údaje jsou vedeny na jméno [REDACTED], adresa [REDACTED]. Správní orgán následně dne 31. března 2022 provedl zkušební založení takového účtu (viz čj. UOOU-03186/21-28), přičemž bylo zjištěno, že samotný účet [REDACTED] je možné zřídit na jakékoli jméno (i smyšlené), ale v rámci platebních informací jsou již vyžadovány informace k platebním údajům, resp. k platební kartě vázané k dané konkrétní osobě. Dále správní orgán na základě výše uvedených zjištění pořídil další dokumentaci v souvislosti s osobou [REDACTED] (viz čj. UOOU-03186/21-27), zejména jeho figurování v různých společnostech, které se zabývají činnostmi v oblasti informačních technologií, ověření fyzické osoby [REDACTED] v registru obyvatel a výtisk ze seznamu datových schránek.

Na zaslané oznámení o zahájení řízení (čj. UOOU-001275/22-2, nyní ve spise pod čj. UOOU-03186/21-31), s fyzickou osobou [REDACTED] obviněná [REDACTED] poté, co nahlédla do předmětného spisu reagovala dne 4. května 2022 (čj. UOOU-03186/21-36). Obviněná [REDACTED] ve svém vyjádření uvedla, že ze spisu skutečně vyplývá, že pro odeslání obchodních sdělení byl využit účet zřízený u [REDACTED] pod číslem [REDACTED]. Dále, že neví o tom, že by k tomuto účtu měl přístup ještě někdo další. K tomu, zda obviněný [REDACTED] založil (zřídil) na [REDACTED] e-mailové adresy [REDACTED] a [REDACTED] uvedl, že si toho není vědom. Na dotaz správního orgánu, zda zná [REDACTED] či osobu jejího jednatele [REDACTED] a zda byl jimi osloven s žádostí o rozesílky předmětných obchodních sdělení uvedl, že jméno [REDACTED] mu něco říká, ale již si není schopen vybavit, zda s ním případně přišel do kontaktu a dále, že se na něj nikdo s takovou žádostí neobrátil.

Správní orgán k vyjádření [REDACTED] v souvislosti s dotazem na spojitost se [REDACTED] [REDACTED] uvádí následující zjištěné skutečnosti, tedy, že hosting domény [REDACTED] a [REDACTED] na IP adrese [REDACTED] je dle vyjádření [REDACTED] [REDACTED] (čj. UOOU-04463/20-30) vedený pod zákaznickým účtem [REDACTED] s fakturačními údaji [REDACTED] a u domény [REDACTED] je jako odběratel a provozovatel uvedena jako kontaktní osoba [REDACTED], [REDACTED] a u domény [REDACTED] je taktéž vedena jako odběratel a provozovatel osoba [REDACTED], [REDACTED], dále že pan [REDACTED] figuruje v několika [REDACTED], a to [REDACTED], [REDACTED], které se svým názvem velice podobají názvu [REDACTED] a podnikají ve stejné oblasti, tedy informačních

technologiích. Z výše uvedeného lze usoudit, že spojitost mezi fyzickou osobou [REDACTED] či společností [REDACTED], ve které je jednatelem a společností [REDACTED] jistě není pouze náhodná.

Správní orgán na základě výše uvedených zjištění konstatuje, že faktickým odesílatelem předmětných obchodních sdělení uvedených ve výroku A.I. je obviněná fyzická osoba [REDACTED].

K výroku A.I. tohoto rozhodnutí správní orgán dále uvádí, že šířit obchodní sdělení lze pouze se souhlasem adresáta (§ 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb.). Výjimku z tohoto ustanovení pak představuje § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb., dle kterého fyzická nebo právnická osoba, jenž získá od svého zákazníka podrobnosti jeho elektronického kontaktu pro elektronickou poštu v souvislosti s prodejem výrobku nebo služby podle požadavků ochrany osobních údajů, může využít tyto podrobnosti elektronického kontaktu pro potřeby šíření obchodních sdělení týkajících se jejích vlastních obdobných výrobků nebo služeb za předpokladu, že zákazník má jasnou a zřetelnou možnost jednoduchým způsobem, zdarma nebo na účet této fyzické nebo právnické osoby odmítnout souhlas s takovýmto využitím svého elektronického kontaktu i při zasílání každé jednotlivé zprávy, pokud původně toto využití neodmítl.

Souhlasem se rozumí svobodný, konkrétní, informovaný a jednoznačný projev vůle, který učiní adresát vůči odesílateli, aby mu umožnil využívat podrobnosti svého elektronického kontaktu k šíření obchodních sdělení. Ze souhlasu musí být patrné, kdo jej poskytuje, komu a pro jaký účel je dáván. Souhlas musí být dán předem (před odesláním obchodního sdělení) a musí být prokazatelný. Osoba, která uděluje souhlas, má mít možnost bez jakékoliv újmy jej neodělit. V případě obchodních sdělení není třeba dokládat na jakou dobu je souhlas udělen, neboť musí být dána možnost tento souhlas odmítnout v každém zaslaném sdělení. Zákon č. 480/2004 Sb. pro souhlas se šířením obchodních sdělení nestanoví povinnou formu, například písemnou. V případě konfliktní situace, kdy adresát obchodního sdělení tvrdí, že mu bylo odesílatelem zasláno obchodní sdělení bez jeho souhlasu, je však důkazní břemeno na straně odesílatele. V tomto případě je odesílatel povinen prokázat, že adresát souhlasil se zasláním obchodního sdělení, a že souhlas splňoval všechny výše uvedené náležitosti. Z toho vyplývá, že souhlas adresáta musí prokázat odesílatel obchodního sdělení. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení je třeba získat předem (pokud nejde o stávajícího zákazníka) a musí být vztažen ke konkrétnímu odesílateli. Pro úplnost správní orgán dodává, že souhlas se zasíláním obchodních sdělení nemůže být dán generálně, tj. neurčitěmu okruhu subjektů (šířitelů obchodních sdělení) k neurčitým nabídkám. Dále je třeba uvést, že dle čl. 2 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) a čl. 94 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679 musí souhlas se zasíláním obchodních sdělení splňovat parametry souhlasu subjektu údajů dle nařízení (EU) 2016/679. Podmínky pro získání platného souhlasu dle nařízení (EU) 2016/679 jsou tak použitelné i v situacích spadajících do oblasti působnosti směrnice 2002/58/ES, resp. zákona č. 480/2004 Sb.

Dle ustanovení § 13 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, je fyzická osoba pachatelem, jestliže svým zaviněným jednáním naplnila znaky přestupku nebo jeho pokusu, je-li trestný. Podle § 10a zákona č. 480/2004 Sb. se fyzická osoba dopustí

přestupku tím, že bez souhlasu adresáta hromadně nebo opakovaně šíří elektronickými prostředky obchodní sdělení.

Z výše uvedených zjištění je patrné, že fyzická osoba [REDAKCE] odeslala předmětná obchodní sdělení uvedená ve výroku A.I. Současně je nepochybné, že [REDAKCE] tato obchodní sdělení rozesílal opakovaně. K pojmu opakovanost správní orgán dodává, že opakovanost šíření obchodních sdělení je posuzována jako objektivní kritérium ve vztahu k jednání odpovědné osoby. Opakovanost šíření nevyžádaných obchodních sdělení tak spočívá v opakování dané činnosti, tedy v tom, kdy šířitel rozešle obchodní sdělení více než jednou. Opakovanost ve smyslu zákona nespočívá ve vícenásobném zaslání obchodního sdělení témuž adresátovi. [REDAKCE] v rámci tohoto řízení nedoložil, že by disponoval souhlasem adresátů se zasíláním obchodních sdělení, což ostatně vyplývá i z celého kontextu posuzovaného případu. K otázce zavinění správní orgán uvádí, že s ohledem na to, čím se pan [REDAKCE] zabývá v rámci svých podnikatelských činností, ať už jako jednatel společnosti [REDAKCE] nebo jiných společností (viz výše), kde figuruje, tedy činnostmi v oblasti informačních technologií, věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí, a tedy je třeba konstatovat, že daný přestupek spáchal minimálně ve formě vědomé nedbalosti.

Vzhledem ke všemu shora uvedenému má správní orgán za prokázané, že obviněná [REDAKCE] svým jednáním porušila ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé elektronických adres dali předchozí souhlas, čímž se dopustila přestupku dle § 10a zákona č. 480/2004 Sb.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb. se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlídnou zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a u fyzické osoby k jejím osobním poměrům a k tomu, zda a jakým způsobem byla pro totéž protiprávní jednání potrestána v jiném řízení před správním orgánem než v řízení o přestupku. K otázce povahy a závažnosti přestupku správní orgán vyhodnotil, že obviněná fyzická osoba svým protiprávním jednáním zasáhla do právem chráněného zájmu (soukromí v elektronické komunikaci - § 38 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb.) příslušných adresátů. Dále správní orgán vyhodnotil, že přestupek spáchala minimálně v podobě vědomé nedbalosti, a to s ohledem na oblast informačních technologií, kterým se věnuje v rámci své podnikatelské činnosti, a tedy si musela být vědoma toho, že může svým jednáním porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem. Polehčující či přitěžující okolnosti ve smyslu § 39 a § 40 zákona č. 250/2016 Sb. ve věci správní orgán neshledal.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., který správnímu orgánu ukládá uložit obviněnému, který byl uznán vinným, náklady řízení paušální částkou, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným

osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, podle kterého paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku A. tohoto rozhodnutí.

K výroku B

K výroku B.I. tohoto rozhodnutí správní orgán uvádí, že v případě určení šířitele, jakožto podnikatelského subjektu, jehož jménem či v jehož prospěch jsou obchodní sdělení šířena, vycházel správní orgán z jednotlivých textů zaslaných obchodních sdělení, které obsahovaly odkazy na webové stránky, kde byly dané služby nabízeny.

Texty jednotlivých obchodních sdělení, jak je uvedeno již výše, obsahovaly nabídky půjček a služby bezpečného úložiště a dále odkazovaly na webové stránky [redacted] a [redacted]. V době rozesílek předmětných obchodních sdělení (tedy v období od 9. října 2020 do 24. listopadu 2020) byla provozovatelem těchto webových stránek obviněná [redacted]. Tyto skutečnosti byly prokázány v kontrolním řízení, přičemž lze odkázat především na výtisky z webových stránek [redacted] a [redacted], na jejichž všeobecné obchodní podmínky (viz kontrolní spis sp. zn. UOOU-04463/20). Správní orgán k tomuto dodává, že v době vyhotovení protokolu o kontrole, již nebyly výše uvedené webové stránky funkční.

Obviněná [redacted] se vyjádřila k předmětu řízení jak v rámci kontroly, kdy uvedla, že žádné obchodní sdělení nebylo z její strany odesláno, žádný z uvedených e-mailů není klientem a ani jej neevidují, nejedná se o zákazníky, ani o adresáty, od kterých byl získán souhlas se zasíláním obchodních sdělení. Dále vyjádřila domněnku, že firmu chce někdo tímto počínáním poškodit. Na dotaz správního orgánu k jednotlivým „campaign-id“ získaných ze zdrojových kódů zasílaných obchodních sdělení, obviněná [redacted] uvedla, že prohledala všechny uvedené campaign-id v e-mailových konverzacích a dokladech v účetnictví, ovšem žádné takové ani podobné nenašla.

V rámci správního řízení obviněná [redacted] reagovala dne 24. srpna 2021 (čj. UOOU-03186/21-5), kdy se její reakce týkala vyřízení námitek předsedou Úřadu (čj. UOOU-04463/210-36). Ve svém vyjádření uvedla, že o osobě, v jejíž prospěch se mají nevyžádaná sdělení zasílat, se v českém znění směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2002/58/ES nehovoří, uvedla, že anglické znění tak přeložit nelze a Úřad si tak ustanovení této směrnice vykládá extenzivně v neprospěch obviněné. Odkázala pak na podané námítky proti kontrolnímu zjištění ze dne 12. dubna 2021.

Správní orgán k výše uvedenému uvádí, že se plně ztotožňuje s vyřízením námitek předsedou Úřadu. K čemuž dále doplňuje, že je třeba vycházet i z pojmu obchodního sdělení, které je definováno jako „*všechny formy sdělení, včetně reklamy a vybízení k návštěvě internetových stránek, určeného k přímé či nepřímé podpoře zboží či služeb nebo image podniku osoby, která je podnikatelem nebo vykonává regulovanou činnost*“. Tedy tím, že součástí zasílaných sdělení byly i odkazy na webové stránky provozované obviněnou [redacted], kde bylo možno dané služby zřídit či získat k tomu další informace, je jednoznačné, že odeslaná obchodní sdělení směřovala k podpoře podnikatelské činnosti

obviněné [REDACTED], a byla tedy zasílána (šířena) jejím jménem či v její prospěch. V tomto smyslu jsou tyto výrazy „jejím jménem“ či „v její prospěch“ vykládány stejně či obdobně, tedy v tom smyslu, že zasláním obchodních sdělení došlo k nepřímé podpoře služeb uváděných a nabízených na předemtných webových stránkách. Správní orgán k výkladu pojmu obchodní sdělení dále uvádí, že se jedná pouze o určení, tedy o záměr odesílatele a není tak rozhodné, zda se nakonec očekávaný výsledek dostaví a je tak tímto přímo či nepřímo podpořeno zboží či služba nebo image podniku.

Ve vztahu k tomuto správnímu řízení je třeba uvést i obdobnou praxi, která byla Úřadem v rámci jeho činnosti zjištěna (kopie viz úřední záznam pod čj. UOOU-03186/21-6), a to že Úřad eviduje též další stížnosti na zasílání nevyžádaných obchodních sdělení, které měly obdobnou strukturu obsahu (tedy jednoduchá věta či dvě obsahující sdělení o nové službě či produktu a s odkazem na webovou stránku, kde lze daný produkt či službu zakoupit, která byla podepsána nějakou fyzickou osobou), byly rovněž zasílány z freemailových účtů zřízených u poskytovatele Seznam.cz, rovněž byla odesílána třetí stranou přes amazonses.com (obdobné IP adresy z adresního rozsahu zahraniční společnosti [REDACTED], byly zasílány v obdobném období (tedy září – prosinec 2020), a byly zasílány ve prospěch webových stránek [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], které v době rozesílek provozovaly subjekty [REDACTED] a [REDACTED], jejichž jednatelem byla tatáž osoba, tedy osoba [REDACTED], stejně jako u obviněné [REDACTED]. Správní orgán tak považuje za velice nepravděpodobné, že by se někdo tímto neefektivním způsobem snažil poškodit společnosti (spojené s [REDACTED]), naopak má za to, že se jedná o cílenou propagaci zboží a služeb, jak obviněné [REDACTED] s.r.o., tak i těchto dalších společností.

Správní orgán tak na základě výše uvedeného uvádí, že šířitelem, v jehož prospěch či jehož jménem byla obchodní sdělení (uvedená ve výroku B.I.) šířena je obviněná [REDACTED].

Správní orgán uvádí, že za šíření obchodních sdělení je odpovědný jak faktický odesílatel obchodních sdělení, tak také subjekt, v jehož prospěch či jehož jménem byla obchodní sdělení zasílána, resp. šířena. Veřejnoprávní odpovědnost za přestupek dle § 11 odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb. je formulována jako objektivní odpovědnost, tedy odpovědnost za následek (šíření nevyžádaných obchodních sdělení), kdy ve vztahu k právnické osobě není třeba zkoumat zavinění vzniklého protiprávního stavu a není možné se této odpovědnosti zprostit prostým přenesením na jinou osobu prostředky soukromého práva. Právě z tohoto důvodu a z důvodu naplnění vůle zákonodárce, tj. chránit soukromí v co nejširší možné míře, je třeba za šířitele obchodních sdělení považovat také osoby, v jejichž prospěch jsou obchodní sdělení šířena. Městský soud v Praze ve svém rozsudku č. j. 14 A 242/2018-29 ze dne 7. dubna 2020 konstatoval, že *„za osobu, jež šíří obchodní sdělení elektronickými prostředky, nelze považovat pouze jejich přímého odesílatele, nýbrž též osobu, která jejich odeslání iniciovala, dala k němu příkaz či z něj také profitovala. Jestliže cílem zákonodárce byla především ochrana adresátů obchodních sdělení před obtěžujícími marketingovými akcemi, musí výklad dotčených právních norem odpovídat tomuto záměru. Opačný výklad, tedy že za šíření odpovídá pouze faktický odesílatel, by činila předemtné právní normy ve své podstatě neúčinnými, neboť v současném digitálním světě by se skutečný šířitel obchodního sdělení mohl velmi snadno zbavit své odpovědnosti tím, že by odesláním obchodních sdělení pověřil jinou osobu, typicky tu, která by se nacházela mimo dosah českých orgánů veřejné*

moci. Stejně tak by se mohl šířitel obchodních sdělení své odpovědnosti snadno zbavit tím, že by skryl svoji totožnost pod freemailovými účty. Proto je třeba, aby si šířitelé obchodních sdělení, ať už jde o zadavatele (objednatele) či faktické rozesílatele, vždy dostatečně prověřili, zda adresáti obchodních sdělení udělili souhlas pro taková zaslání, resp. v obecnosti, zda rozesílka probíhá zákonným způsobem. Společnosti v jejichž prospěch byla obchodní sdělení odesílána se tak nezbavují své odpovědnosti, naopak tyto musí být i přesto schopny doložit souhlasy adresátů obchodních sdělení, nebo musí být schopny zajistit tyto souhlasy prostřednictvím společnosti, která obchodní sdělení odeslala.

Obviněná společnost je povinna při šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky dodržovat povinnosti stanovené v § 7 zákona č. 480/2004 Sb. Podle § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb. lze podrobnosti elektronického kontaktu využít za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas. Výjimku z tohoto ustanovení pak představuje § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb., dle kterého fyzická nebo právnická osoba, jenž získá od svého zákazníka podrobnosti jeho elektronického kontaktu pro elektronickou poštu v souvislosti s prodejem výrobku nebo služby podle požadavků ochrany osobních údajů, může využít tyto podrobnosti elektronického kontaktu pro potřeby šíření obchodních sdělení týkajících se jejich vlastních obdobných výrobků nebo služeb za předpokladu, že zákazník má jasnou a zřetelnou možnost jednoduchým způsobem, zdarma nebo na účet této fyzické nebo právnické osoby odmítnout souhlas s takovýmto využitím svého elektronického kontaktu i při zaslání každé jednotlivé zprávy, pokud původně toto využití neodmítl.

Souhlasem se rozumí svobodný, konkrétní, informovaný a jednoznačný projev vůle, který učiní adresát vůči odesílateli, aby mu umožnil využívat podrobnosti svého elektronického kontaktu k šíření obchodních sdělení. Ze souhlasu musí být patrné, kdo jej poskytuje, komu a pro jaký účel je dáván. Souhlas musí být dán předem (před odesláním obchodního sdělení) a musí být prokazatelný. Osoba, která uděluje souhlas, má mít možnost bez jakékoliv újmy jej neodmítnout. V případě obchodních sdělení není třeba dokládat na jakou dobu je souhlas udělen, neboť musí být dána možnost tento souhlas odmítnout v každém zaslaném sdělení. Zákon č. 480/2004 Sb. pro souhlas se šířením obchodních sdělení nestanoví povinnou formu, například písemnou. V případě konfliktní situace, kdy adresát obchodního sdělení tvrdí, že mu bylo odesílatelem zasláno obchodní sdělení bez jeho souhlasu, je však důkazní břemeno na straně odesílatele. V tomto případě je odesílatel povinen prokázat, že adresát souhlasil se zasláním obchodního sdělení, a že souhlas splňoval všechny výše uvedené náležitosti. Z toho vyplývá, že souhlas adresáta musí prokázat odesílatel obchodního sdělení. Souhlas se zasláním obchodních sdělení je třeba získat předem (pokud nejde o stávajícího zákazníka) a musí být vztažen ke konkrétnímu odesílateli. Pro úplnost správní orgán dodává, že souhlas se zasláním obchodních sdělení nemůže být dán generálně, tj. neurčitěmu okruhu subjektů (šířitelů obchodních sdělení) k neurčitým nabídkám. Dále je třeba uvést, že dle čl. 2 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) a čl. 94 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679 musí souhlas se zasláním obchodních sdělení splňovat parametry souhlasu subjektu údajů dle nařízení (EU) 2016/679. Podmínky pro získání platného souhlasu dle nařízení (EU) 2016/679 jsou tak použitelné i v situacích spadajících do oblasti působnosti směrnice 2002/58/ES, resp. zákona č. 480/2004 Sb.

K pojmu opakovanost správní orgán dodává, že opakovanost šíření obchodních sdělení je posuzována jako objektivní kritérium ve vztahu k jednání odpovědné osoby. Opakovanost šíření nevyžádaných obchodních sdělení tak spočívá v opakování dané činnosti, tedy v tom, kdy šířitel rozešle obchodní sdělení více než jednou. Opakovanost ve smyslu zákona nespočívá ve vícenásobném zaslání obchodního sdělení témuž adresátovi.

Obviněná [REDAKCE] byla jak v rámci kontrolního řízení, tak v rámci oznámení o zahájení tohoto řízení vyzývána k doložení právních titulů (tedy souhlasu se zasíláním obchodních sdělení či zákaznického vztahu) pro obchodní sdělení, která byla v její prospěch či jejím jménem zasílána, a která jsou uvedena ve výroku B.I. Ve svých vyjádřeních však právní titul k šíření obchodních sdělení nedoložila a neprokázala. Nedoložila ani žádné skutečnosti, kterými by mohla prokázat, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila.

Vzhledem ke všemu shora uvedenému a zejména k celému kontextu případu, má správní orgán za prokázané, že obviněná [REDAKCE] svým jednáním porušila ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé elektronických adres dali předchozí souhlas, čímž se dopustila přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb.

K výroku B.II. správní orgán uvádí, že dále zkoumal předmětná obchodní sdělení v tom ohledu, zda naplňují ustanovení § 7 odst. 4 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb., tedy zda byly předmětné zprávy jako obchodní sdělení jasně a zřetelně označeny.

K tomu je třeba uvést, že zřetelným a jasným označením obchodního sdělení se rozumí takové označení, které na první pohled adresátovi takového sdělení evokuje obchodní rozměr zasílané zprávy. K tomu správní orgán dodává, že označením obchodního sdělení se rozumí např.: OS, newsletter, obchodní sdělení, novinky apod., které jsou uvedeny před adresou odesílatele, nebo v předmětu zprávy. Na základě takového označení má adresát možnost se rozhodnout, zda danou zprávu přijme (otevře), či nikoli. Rovněž je takové označení nutné z toho důvodu, aby byl adresát schopen obchodní sdělení na první pohled odlišit od dalších jemu doručovaných zpráv. Pokud by označení bylo až v samotném obsahu sdělení, pak by to přinášelo pro adresáty vyšší náklady spojené s tím, že adresát musí celé sdělení nejprve přijmout, aby z jeho obsahu zjistil, že předmětem tohoto sdělení je obchodní nabídka.

Správní orgán konstatuje, že po přezkoumání zaslanych předmětných obchodních sdělení bylo zjištěno, že obviněná [REDAKCE] s.r.o. nedodržela ustanovení § 7 odst. 4 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb., jelikož předmětné zprávy byly označeny pouze texty: [REDAKCE] a [REDAKCE], což nelze považovat jako dostačující označení obchodního sdělení, jelikož z tohoto textu (předmětu) zpráv není zcela patrné, že se jedná o obchodní nabídku služeb obviněné [REDAKCE]. Ani z odesílajících e-mailových adres [REDAKCE] a [REDAKCE] není patrné, že se jedná o obchodní sdělení, neboť tato e-mailová adresa neobsahovala texty jako např. „newsletter“, „novinky“, „akce“, apod., naopak lze říci, že odeslání předmětných obchodních sdělení z výše uvedených e-mailových adres vzbuzuje spíše dojem, že se jedná o soukromou

korespondenci, nikoli obchodní sdělení, které je skutečným obsahem zpráv, a pro adresáta to tak může působit klamavým dojmem.

Na základě výše uvedeného správní orgán konstatuje, že obviněná **XXXXXXXXXX** se dopustila přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 2 zákona č. 480/2004 Sb., neboť šířila obchodní sdělení uvedená ve výroku B.I. přičemž tyto zprávy nebyly zřetelně a jasně označeny jako obchodní sdělení.

K výroku B.III. správní orgán uvádí, že dále zkoumal předmětná obchodní sdělení v tom ohledu, zda splňují ustanovení § 7 odst. 4 písm. b) zákona č. 480/2004 Sb., tedy, zda obchodní sdělení neskrývá či neutajuje totožnost odesílatele, v jehož prospěch či jehož jménem se komunikace uskutečňuje.

K tomu je třeba uvést, že při dodržení zásady eurokonformního výkladu směrnice 2000/31/ES je třeba, aby „fyzická nebo právnická osoba, na jejíž objednávku obchodní sdělení probíhá, byla jasně rozeznatelná“¹. Je tedy zcela logickým argumentem, že obchodní sdělení má být označeno tou fyzickou nebo právnickou osobou, jejíž výrobky, zboží či služby jsou obchodními sděleními propagovány. Pro tyto účely postačí jasná a jednoznačná identifikace podnikatele, tedy například uvedení obchodní firmy či jména s dodatky a jednoznačný identifikátor, např. IČO.

Správní orgán předmětná obchodní sdělení posoudil a zjistil, že všechna obchodní sdělení obsahovala na konci e-mailů pouze jména **XXXXXXXXXX** či **XXXXXXXXXX** a odkaz na webové stránky **XXXXXXXXXX** či **XXXXXXXXXX**. Předmětná obchodní sdělení však neobsahovala žádnou informaci o totožnosti odesílatele, jehož jménem či v jehož prospěch se komunikace uskutečňuje.

Správní orgán k tomu dále doplňuje, že pouhý odkaz, který příjemce zprávy přesměruje na webové stránky šířitele (na webové stránky toho, v čí prospěch jsou obchodní sdělení zasílána), není možné chápat jako dostatečné označení osoby, jejímž jménem se komunikace uskutečňuje, a to zejména proto, že adresát obchodních sdělení musí mít k této informaci přístup již v samotném obchodním sdělení. Nelze tedy tolerovat, aby adresáti obchodních sdělení zjišťovali totožnost toho, jehož jménem se komunikace uskutečňuje prostřednictvím proklikávání na webové stránky, navíc by takové jednání mohlo pro adresáty obchodních sdělení představovat velké bezpečnostní riziko. Naopak správní orgán je toho názoru, že je třeba uvádět kompletní informace odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečňuje. Správní orgán konstatuje, že po přezkoumání zaslanych předmětných obchodních sdělení specifikovaných ve výroku I. tohoto příkazu, nebyly v těchto obchodních sděleních uvedeny informace o totožnosti odesílatele, v jehož prospěch se komunikace uskutečňovala.

V zaslanych obchodních sděleních byly uvedeny pouze odkazy (prokliky) na webové stránky v jejichž prospěch byla obchodní sdělení odesílána.

---

¹ MAISNER, Zákon o některých službách informační společnosti, 1. vydání, C. H. BECK, 2016

Na základě výše uvedeného má správní orgán za prokázané, že obviněná [REDACTED] se dopustila přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 3 zákona č. 480/2004 Sb., neboť šířila obchodní sdělení uvedené ve výroku B.I., přičemž tyto zprávy skrývaly či utajovaly totožnost odesílatele, jehož jménem se komunikace uskutečnila.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější. Správní orgán tak musel v rámci aplikace tzv. absorpční zásady posoudit, který přestupek spáchaný obviněnou [REDACTED] je nejzávažnější. Dospěl přitom k závěru, že se jedná o přestupek podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., neboť se tento přestupek vztahuje na šíření obchodních sdělení bez souhlasů adresátů, přičemž právě právní titul, tj. souhlas, je stěžejním bodem v rámci ochrany elektronické komunikace potažmo ochrany soukromí v elektronické komunikaci.

Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb. se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlídnou zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti obviněné. K otázce povahy a závažnosti přestupku správní orgán vyhodnotil, že obviněná [REDACTED] protiprávním jednáním zasáhla do právem chráněného zájmu (soukromí v elektronické komunikaci - § 38 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb.) příslušných adresátů. K počtu zaslaných nevyžádaných obchodních sdělení lze uvést, že je příliš vysoký na to, aby byl považován za skutečnost snižující závažnost jednání obviněné, a současně nízký na to, aby závažnost jednání zvyšoval. Jako k okolnosti zvyšující závažnost přestupku přihlédl správní orgán ke způsobu spáchání přestupku, kdy pro odeslání předmětných obchodních sdělení byly použity freemailové účty, přičemž samotná obchodní sdělení byla odeslána z e-mailů tvořených jménem a příjmením, což v adresátech vzbuzovalo dojem, že se jedná o soukromou zprávu, nikoli o obchodní sdělení. Ve smyslu § 40 zákona č. 250/2016 Sb. přezkoumal správní orgán jednání obviněné [REDACTED] také z hlediska přitěžujících okolností a dospěl k závěru, že obviněná spáchala více přestupků (§ 40 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb.), konkrétně přestupky dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1, 2 a 3 zákona č. 480/2004 Sb. Správní orgán nepřihlédl k žádné z polehčujících okolností při uložení správní sankce, které jsou uvedeny v § 39 zákona č. 250/2016 Sb.

S ohledem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu České republiky 1 As 9/2008-133 a v souvislosti s vyjádřením obviněné v rámci odporu správní orgán v době vyhotovení tohoto rozhodnutí nalezl na portálu www.justice.cz u obviněné [REDACTED] pouze zkrácenou rozvalu ke dni 31. prosince 2020, která však neobsahovala údaje, ze kterých by mohl správní orgán při určení správní sankce a při současném dodržení závěrů NSS z rozhodnutí 1 As 9/2008-133, vycházet.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., který správnímu orgánu ukládá uložit obviněnému,

který byl uznán vinným, náklady řízení paušální částkou, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, podle kterého paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku B. tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha 27. června 2022

Mgr. Martina Šnajderová DiS.
vedoucí oddělení obchodních sdělení
(elektronicky podepsáno)